

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 maja 1995 r.

Nr 55

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 289 — Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 22 marca 1993 r. 1657
- 290 — Oświadczenie rządowe z dnia 4 stycznia 1995 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 22 marca 1993 r. 1668
- 291 — Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wschodniej Republiki Urugwaju w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Montevideo dnia 2 sierpnia 1991 r. 1668
- 292 — Oświadczenie rządowe z dnia 31 stycznia 1995 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wschodniej Republiki Urugwaju w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Montevideo dnia 2 sierpnia 1991 r. 1671

289

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych,

sporządzona w Warszawie dnia 22 marca 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 marca 1993 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i
Prezydent Socjalistycznej Republiki Wietnamu,

potwierdzając swe dążenie do rozwoju i pogłębiania wzajemnej współpracy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych oraz przyjaznych stosunków między obu krajami

postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej — Jana Piątkowski, ministra sprawiedliwości,

Prezydent Socjalistycznej Republiki Wietnamu — Nguyen Dinh Loc, ministra sprawiedliwości,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ PIERWSZA

Rozdział I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres ochrony prawnej

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony prawnej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jaką ta Strona przyznaje swoim obywatelom.

2. Obywatele jednej z Umawiających się Stron mają swobodny i nieskrępowany dostęp do sądów i innych organów drugiej Umawiającej się Strony, właściwych

w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych zgodnie z prawem tej Strony; mogą przed nimi dochodzić swych praw i interesów, składać wnioski i wytaczać powództwa na tych samych warunkach, jakie są przewidziane dla obywateli tej Strony.

3. Przez określenie „sprawy cywilne” w niniejszej umowie rozumie się również sprawy ze stosunku pracy.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób prawnych, które mają swą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i które zostały utworzone zgodnie z jej prawem.

Artykuł 2

Język urzędowy

1. Dokumenty przekazywane w sprawach objętych niniejszą umową będą sporządzone w języku Strony wzywającej, z załączonym tłumaczeniem na język Strony wezwanej, lub też na język rosyjski albo francuski, jeśli umowa niniejsza nie stanowi inaczej.

2. Tłumaczenie może być sporządzone, w stosownych wypadkach, przez organ wzywający lub wezwany, tłumacza przysięgłego, przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędnika konsularnego jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 3

Tryb porozumiewania się

Umawiające się Strony porozumiewają się ze sobą za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony i Ministerstwa Sprawiedliwości lub Naczelnej Ludowej Prokuratury Socjalistycznej Republiki Wietnamu z drugiej strony, chyba że postanowienia niniejszej umowy stanowią inaczej.

Artykuł 4

Informacje o prawie

Ministerstwa Sprawiedliwości Umawiających się Stron przekazują sobie, na wniosek, teksty przepisów i udzielają informacji o prawie, które obowiązuje lub obowiązywało w ich Państwach, oraz o orzecznictwie.

Rozdział II

POMOC PRAWNA W SPRAWACH CYWILNYCH I KARNYCH

Artykuł 5

Udzielanie i zakres pomocy prawnej

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych.

2. Pomoc prawna obejmuje podejmowanie poszczególnych czynności postępowania cywilnego lub karnego, a w szczególności przesyłanie i doręczanie dokumentów, przeszukiwanie, zajęcie i przekazywanie dowodów, opinie biegłych, przesłuchiwanie podejrzanych, oskarżonych, przesłuchiwanie stron, świadków i biegłych oraz dokonywanie oględzin sądowych.

Artykuł 6

Tryb udzielania pomocy prawnej

1. Sądy i inne organy Umawiających się Stron, właściwe w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, przesyłają wnioski o udzielenie pomocy prawnej za pośrednictwem organów wymienionych w artykule 3 niniejszej umowy.

2. Dokumenty sporządzone w wykonaniu wniosków o udzielenie pomocy prawnej zwraca się w tym samym trybie.

3. Przewidziany powyżej sposób porozumienia się nie wyłącza uprawnień każdej z Umawiających się Stron do bezpośredniego doręczania dokumentów lub przesłuchiwania osób przez jej przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urzędy konsularne, jeżeli doręczenie dokumentów lub przesłuchanie dotyczy obywateli Strony wzywającej i ma być dokonane bez stosowania przymusu. W razie kolizji prawa obywatelstwo osoby, której to dotyczy, określa prawo Strony, na której terytorium ma być dokonane doręczenie lub przesłuchanie.

Artykuł 7

Forma wniosków

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać:

- oznaczenie organu wzywającego i wezwanego,
- oznaczenie sprawy, której wniosek dotyczy,
- imiona i nazwiska stron, podejrzanych, oskarżonych lub skazanych, ich miejsce zamieszkania lub pobytu, obywatelstwo i zawód, a w sprawach karnych, w miarę możliwości, nadto miejsce i datę urodzenia podejrzanych, oskarżonych lub skazanych oraz imiona ich rodziców,
- imiona, nazwiska i adresy pełnomocników,
- treść wniosku i informacje niezbędne do jego wykonania, a w sprawach karnych również opis oraz kwalifikację prawną czynu przestępnego.

2. Wnioski o udzielenie pomocy prawnej oraz załączone dokumenty powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią urzędową organu, od którego pochodzą.

Artykuł 8

Wykonanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej

1. Organ wezwany zatapia wnioski o udzielenie pomocy prawnej zgodnie z prawem swego Państwa. Jednakże organ ten może na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony zastosować jej przepisy postępowania, jeżeli nie są one sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej, przekazuje go z urzędu organowi właściwemu Strony wezwanej, zawiadamiając o tym jednocześnie organ wzywający.

3. Na prośbę organu wzywającego organ wezwany zawiadamia go o terminie i miejscu wykonania wniosku.

4. Jeżeli dokładny adres osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie pomocy prawnej, nie jest znany lub jeżeli adres wskazany okazał się błędny, to organ wezwany podejmuje odpowiednie kroki w celu ustalenia dokładnego adresu. Jeżeli ustalenie adresu okaże się niemożliwe, organ wezwany zawiadomi o tym organ wzywający.

5. Po wykonaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany zwraca akta organowi wzywającemu lub powiadamia go o przeszkodach w wykonaniu tego wniosku.

Artykuł 9

Doręczenia

Organ wezwany doręcza pisma zgodnie z prawem swego Państwa, jeżeli zostały one sporządzone w języku tego Państwa lub dołączono do nich uwierzytelnione tłumaczenie na ten język. W innym wypadku organ wezwany doręcza pisma adresatowi tylko wtedy, gdy on zgodzi się je przyjmując dobrowolnie.

Artykuł 10

Potwierdzenie doręczenia

Potwierdzenie doręczenia pism sporządza się stosownie do przepisów o doręczaniu pism obowiązujących na terytorium Strony wezwanej. Potwierdzenie doręczenia powinno zawierać datę i miejsce doręczenia.

Artykuł 11

Koszty pomocy prawnej

1. Koszty związane z załatwianiem wniosków, łącznie z należnościami biegłych, powstałe na jej terytorium, ponosi wezwana Umawiająca się Strona.

2. Organ wezwany zawiadamia organ wzywający o rodzaju i wysokości powstałych kosztów; jeżeli organ wzywający ściągnie te koszty od osoby obowiązanej do ich poniesienia, kwoty te przypadają Stronie wzywającej.

Artykuł 12

Odmowa udzielenia pomocy prawnej

Jeżeli wykonanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej mogłoby zagrozić suwerenności, bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu wezwanej Umawiającej się Strony, Strona wezwana może odmówić przeprowadzenia czynności.

Artykuł 13

Ochrona świadków i biegłych

1. Jeżeli w toku postępowania przed sądem lub innym organem jednej Umawiającej się Strony okaże się konieczne stawienie świadka lub biegłego przebywającego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, sąd lub inny właściwy organ tej Strony może być wezwany do doręczenia wezwania.

2. W przypadku określonym w ustępie 1 wezwanie nie może zawierać zagrożenia grzywną lub innymi środkami przymusu w przypadku niestawienia.

3. Koszty podróży i pobytu, jak również wypłata utraconego zarobku dla świadków i wynagrodzenia biegłych obciążają Stronę wzywającą.

4. Świadek lub biegły, który stawiał się przed organem Strony wzywającej na wezwanie doręczone mu przez organ Strony wezwanej, nie może być — niezależnie od swego obywatelstwa — aresztowany, ścigany karnie ani nie można w stosunku do niego wykonać kary za przestępstwo

popelnione przed przekroczeniem granicy Strony wzywającej.

5. Świadek lub biegły przestaje korzystać z przywileju przewidzianego w ustępie 4, jeżeli nie opuści terytorium Strony wzywającej przed upływem terminu piętnastu dni, licząc od dnia zawiadomienia go przez organ, który go wezwał, że obecność jego nie jest już potrzebna. Przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się okresu, w którym świadek lub biegły nie był w stanie, bez swojej winy, opuścić terytorium Strony wzywającej.

Rozdział III

DOKUMENTY

Artykuł 14

Wydawanie dokumentów

Umawiające się Strony wydają sobie wzajemnie, na wniosek, odpisy z akt stanu cywilnego, jak również odpisy orzeczeń wydanych w sprawach o prawa stanu cywilnego, jeżeli dokumenty te dotyczą obywateli Strony wzywającej. Dokumenty te są zwolnione od legalizacji i powinny być wydawane drugiej Umawiającej się Stronie bez tłumaczenia i bezpłatnie.

Artykuł 15

Moc dowodowa dokumentów

1. Dokumenty oraz ich odpisy sporządzone lub uwierzytelnione na terytorium jednej z Umawiających się Stron przez właściwy organ i opatrzone pieczęcią urzędową nie wymagają legalizacji dla swej ważności na terytorium drugiej Strony.

2. Dokumenty urzędowe sporządzone na terytorium jednej z Umawiających się Stron mają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony moc dowodową dokumentów urzędowych.

CZĘŚĆ DRUGA

Rozdział I

ZWOLNIENIE OD ZABEZPIECZENIA KOSZTÓW PROCESU I OD KOSZTÓW SĄDOWYCH

Artykuł 16

Zabezpieczenie kosztów procesu

Obywatele jednej z Umawiających się Stron, którzy zamieszkują lub przebywają na terytorium którejkolwiek z tych Stron i występują przed sądami drugiej Umawiającej się Strony, nie są obowiązani do zabezpieczenia kosztów postępowania z tego tylko powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Umawiającej się Strony, przed której sądem występują.

Artykuł 17

Zakres zwolnienia od kosztów sądowych

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od kosztów sądowych oraz z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach i w takim samym zakresie, jak obywatele tej Umawiającej się Strony.

2. Zwolnienie od kosztów sądowych dotyczy wszystkich czynności procesowych, nie wyłączając czynności egzekucyjnych.

3. Obywatele, którzy zgodnie z przepisami prawnymi jednej z Umawiających się Stron zostali zwolnieni od kosztów sądowych, w związku z rozpoznaniem przez sąd jakiegokolwiek sprawy, są zwolnieni od tych kosztów w razie dokonywania czynności procesowych w tej samej sprawie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18 Zaświadczenia

1. Zaświadczenia o stosunkach osobistych i rodzinnych, o zarobkach i majątku wydają właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium wnioskodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub pobytu.

2. Jeżeli wnioskodawca nie zamieszkuje i nie przebywa na terytorium jednej ani drugiej Umawiającej się Strony, zaświadczenie wydaje przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Państwa, którego wnioskodawca jest obywatelem.

3. Sąd orzekający o zwolnieniu od kosztów sądowych może w razie potrzeby, w trybie przewidzianym w artykule 3 niniejszej umowy, zażądać od organu, który wydał zaświadczenie, dodatkowych wyjaśnień.

Artykuł 19 Tryb przesyłania wniosków

Obywatel jednej z Umawiających się Stron, zamierzający ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych lub o bezpłatne zastępstwo procesowe przed sądem drugiej Umawiającej się Strony, może zgłosić taki wniosek ustnie do protokołu w sądzie właściwym według swego miejsca zamieszkania lub pobytu. Sąd przesyła właściwemu sądowi drugiej Umawiającej się Strony, w trybie przewidzianym w artykule 3 niniejszej umowy, protokół wraz z zaświadczeniem określonym w artykule 18 niniejszej umowy i innymi dokumentami złożonymi przez wnioskodawcę.

Artykuł 20 Termin wpłacania zaliczek

1. Jeżeli sąd jednej z Umawiających się Stron, rozpoznający sprawę, zażąda przekazania opłat lub zaliczek od obywatela drugiej Strony, termin wyznaczony do uiszczenia ich nie może być krótszy niż dwa miesiące.

2. W razie wyznaczenia przez sąd jednej z Umawiających się Stron terminu do dokonania przez obywatela zamieszkałego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony określonej czynności postępowania, bieg terminu rozpoczyna się od daty stempla urzędu pocztowego Umawiającej się Strony, z której terytorium zostało wysłane pismo stanowiące wykonanie czynności.

Rozdział II PRAWO OSOBOWE Artykuł 21

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych

1. Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych osoby fizycznej podlega prawu Umawiającej się Strony, któ-

rej osoba ta jest obywatelem. Przy zawieraniu umów w drobnych bieżących sprawach życia codziennego zdolność do czynności prawnych osoby fizycznej podlega prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium umowa została zawarta.

2. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych osoby prawnej ocenia się według prawa Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się siedziba tej osoby.

Artykuł 22 Uznanie za zmarłego

1. W sprawach o uznanie osoby za zmarłą oraz o stwierdzenie zgonu właściwe są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem była osoba zmarła lub zaginiona w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

2. Organy jednej z Umawiających się Stron mogą uznać obywatela drugiej Umawiającej się Strony za zmarłego, jak również stwierdzić fakt jego zgonu w wypadkach, gdy:

- wniosek zgłasza osoba zamierzająca zrealizować swoje uprawnienia spadkowe co do majątku ruchomego lub nieruchomości osoby zaginionej, który znajdował się na terytorium tej Umawiającej się Strony,
- wniosek zgłasza małżonek osoby zaginionej zamieszkały w czasie zgłoszenia wniosku na terytorium tej Umawiającej się Strony.

3. W wypadkach określonych w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się prawo Umawiającej się Strony, której obywatelem była osoba w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

Rozdział III SPRAWY Z ZAKRESU PRAWA RODZINNEGO Artykuł 23 Zawarcie małżeństwa

1. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu Umawiającej się Strony, przed której organem małżeństwo zostało zawarte.

2. Materialne przesłanki ważności małżeństwa ocenia się dla każdej z osób zawierających małżeństwo według prawa Umawiającej się Strony, której osoba ta jest obywatelem.

Artykuł 24 Osobiste i majątkowe stosunki prawne małżonków

1. Prawa i obowiązki małżonków oraz ich stosunki majątkowe podlegają prawu Umawiającej się Strony, której oboje małżonkowie są obywatelami.

2. Jeżeli małżonkowie nie posiadają obywatelstwa tej samej Umawiającej się Strony, stosuje się prawo tej Strony, na której terytorium małżonkowie mają lub mieli ostatnie miejsce zamieszkania, a jeżeli nie zamieszkiwali na terytorium tej samej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której sąd orzeka w sprawie.

Artykuł 25 Istnienie, nieistnienie i nieważność małżeństwa

1. Ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa oraz uznanie małżeństwa za nieważne z powodu niezachowania

formy przy jego zawieraniu podlega prawu Umawiającej się Strony, przed której organem małżeństwo zostało zawarte.

2. Ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa oraz uznanie małżeństwa za nieważne z powodu naruszenia przesłanek zawarcia małżeństwa podlega prawu, które powinno być zastosowane zgodnie z artykułem 23 ustęp 2 niniejszej umowy.

Artykuł 26

Rozwód

1. Rozwód podlega prawu Umawiającej się Strony, której obywatelami są oboje małżonkowie w chwili wniesienia pozwu w tej sprawie.

2. Jeżeli w chwili wniesienia pozwu o rozwód małżonkowie nie posiadają obywatelstwa tej samej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo Strony, na której terytorium oboje małżonkowie mają lub mieli ostatnio miejsce zamieszkania. Jeżeli małżonkowie nie zamieszkiwali nigdy na terytorium tej samej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo tej z Umawiających się Stron, której sąd orzeka w sprawie.

Artykuł 27

Jurysdykcja sądów w sprawach małżeńskich

1. Jeżeli oboje małżonkowie są obywatelami jednej Umawiającej się Strony, to w sprawach wymienionych w artykule 24 ustęp 1, artykule 25 i artykule 26 ustęp 1 niniejszej umowy właściwe są sądy tej Strony. Jednakże w wypadku, gdy mają oni oboje miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Strony, właściwe są również sądy drugiej Strony.

2. Jeżeli małżonkowie nie posiadają obywatelstwa tej samej Umawiającej się Strony, w sprawach wymienionych w artykule 24 ustęp 2, artykule 25 i artykule 26 ustęp 2 niniejszej umowy właściwe są sądy Umawiającej się Strony, na której terytorium oboje małżonkowie mają lub mieli ostatnio miejsce zamieszkania. Jeżeli małżonkowie nie zamieszkiwali nigdy na terytorium tej samej Umawiającej się Strony, właściwe są sądy obu Umawiających się Stron.

Stosunki prawne między rodzicami a dziećmi

Artykuł 28

Sprawy o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka od określonej osoby rozstrzyga się zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo dziecko nabyło przez urodzenie. Stosunki prawne między rodzicami a dzieckiem podlegają prawu Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko.

Artykuł 29

Do orzekania o stosunkach prawnych określonych w artykule 28 niniejszej umowy właściwe są sądy Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, jak i sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dziecko posiada miejsce zamieszkania.

Przysposobienie

Artykuł 30

1. Dla przysposobienia właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiający.

2. Jeżeli dziecko przysposabiają małżonkowie, z których jeden jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, drugi zaś obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, to przysposobienie powinno być zgodne z wymaganiami prawa obowiązującego na terytoriach obu Umawiających się Stron.

3. Jeżeli dziecko jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, a przysposabiający obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, do przysposobienia potrzebna jest, jeżeli tego wymaga prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko, zgoda przysposobionego dziecka, jego ustawowego przedstawiciela lub właściwego organu państwowego tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 31

Właściwymi w sprawach o przysposobienie są organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiany.

Artykuł 32

Przepisy artykułów 30 i 31 niniejszej umowy stosuje się odpowiednio do rozwiązywania przysposobienia.

Artykuł 33

Ubezważnowolnienie

Dla ubezważnowolnienia właściwe są prawo i sądy Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca być ubezważnowolnioną.

Opieka i kuratela

Artykuł 34

1. W sprawach dotyczących opieki i kurateli nad obywatelami Umawiających się Stron właściwe są, jeśli umowa niniejsza nie stanowi inaczej, prawo i organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba podlegająca opiece lub kurateli.

2. Stosunki prawne między opiekunem lub kuratorem a osobą będącą pod opieką lub kuratelą określa prawo tej Umawiającej się Strony, której organ ustanowił opiekuna lub kuratora.

3. Do obowiązku przyjęcia opieki lub kurateli właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca zostać opiekunem lub kuratorem.

4. Dla obywatela jednej Umawiającej się Strony może być ustanowiony, jako opiekun lub kurator, również obywatel drugiej Umawiającej się Strony, jeśli zamieszkuje na terytorium Umawiającej się Strony, na którym ma być sprawowana opieka lub kuratela, i jeśli jego ustanowienie najbardziej odpowiada interesom osoby, dla której ustanawia się opiekę lub kuratelę.

Artykuł 35

1. Jeżeli zajdzie potrzeba podjęcia w zakresie opieki lub kurateli środków niezbędnych w interesie obywatela jednej Umawiającej się Strony, którego miejsce zamieszkania lub pobytu albo którego majątek znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, organ tej Umawiającej się Strony zawiadomi o tym niezwłocznie organ Strony, której obywatelem jest dana osoba.

2. W wypadkach nie cierpiących zwłoki właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony może sam zastosować

tymczasowe środki stosownie do istniejących warunków; powinien jednak zawiadomić o tym niezwłocznie organ Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dana osoba. To, co zostało przedsięwzięte, pozostaje w mocy dopóty, dopóki zawiadomiony organ nie podejmie innej decyzji.

Artykuł 36

1. Organ ojczysty obywatela może zwrócić się do właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony, aby ten ustanowił opiekę lub kuratelę dla osoby, której miejsce zamieszkania lub pobytu albo której majątek znajduje się na terytorium tej drugiej Umawiającej się Strony. Przekazanie tych uprawnień staje się skuteczne z chwilą, gdy organ wezwany podejmie się ustanowienia opieki lub kurateli i zawiadomi o tym organ wzywający.

2. Organ, który stosownie do ustępu 1 podjął się ustanowienia opieki lub kurateli, działa zgodnie z prawem obowiązującym w jego Państwie. W zakresie zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych stosuje się jednak prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba podlegająca opiece lub kurateli. Organ ten nie jest uprawniony do wydawania orzeczeń dotyczących stanu cywilnego tej osoby, z wyjątkiem zezwolenia na zawarcie małżeństwa wymaganego przez prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba podlegająca opiece lub kurateli.

Rozdział IV

SPRAWY MAJĄTKOWE

Artykuł 37

Forma czynności prawnej

1. Forma czynności prawnej podlega prawu, które jest właściwe dla samej czynności; wystarczy jednak zastosowanie prawa obowiązującego w miejscu sporządzenia czynności.

2. Forma czynności prawnej, dotyczącej nieruchomości, podlega prawu Umawiającej się Strony, na której terytorium nieruchomość jest położona.

Artykuł 38

1. Do zobowiązań nie wynikających z czynności prawnej stosuje się prawo Umawiającej się Strony, na której terytorium nastąpiło zdarzenie będące źródłem zobowiązania.

2. Jeżeli sprawca szkody i poszkodowany są obywatelami tej samej Umawiającej się Strony, stosuje się prawo tej Strony.

Artykuł 39

Do rozpoznawania spraw o roszczenia ze stosunków objętych postanowieniami artykułu 38 niniejszej umowy właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której prawo powinno być zastosowane zgodnie z artykułem 38.

Rozdział V

SPRAWY SPADKOWE

Artykuł 40

Zasada równouprawnienia

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą nabywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony prawa

majątkowe w drodze dziedziczenia z mocy ustawy lub rozporządzenia na wypadek śmierci, na tych samych warunkach i w tym samym zakresie, jak obywatele tej Strony.

2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą dokonywać rozporządzeń na wypadek śmierci w stosunku do mienia znajdującego się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 41

1. W sprawach spadkowych dotyczących majątku ruchomego są właściwe organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

2. W sprawach spadkowych dotyczących majątku nieruchomego są właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się ten majątek.

Artykuł 42

Testament

1. Formę testamentu określa prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili jego sporządzenia. Wystarczy jednak zachowanie prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium testament sporządzono. To samo stosuje się również do odwołania testamentu.

2. Zdolność do sporządzenia i odwołania testamentu, jak również skutki prawne braków testamentu określa prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili sporządzenia testamentu.

Artykuł 43

Właściwość w sprawach spadkowych

1. W sprawach spadkowych dotyczących majątku ruchomego, z wyjątkiem, o którym mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu, są właściwe organy tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

2. W sprawach spadkowych dotyczących majątku nieruchomego są właściwe organy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się ten majątek.

3. Przepisy ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio również do sporów powstałych na podstawie prawa spadkowego.

4. W przypadku gdy cały majątek ruchomy pozostały po śmierci obywatela jednej Umawiającej się Strony znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na wniosek spadkobiercy lub zapisobiercy postępowanie spadkowe przeprowadzają organy tej drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli wyrażą na to zgodę wszyscy spadkobiercy, których miejsce zamieszkania lub pobytu jest znane.

Artykuł 44

Otwarcie i ogłoszenie testamentu

Testament otwiera i ogłasza właściwy organ tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się testament. Odpis testamentu oraz odpis protokołu otwarcia i ogłoszenia, a w razie potrzeby również oryginalny egzemplarz testamentu przesyła się właściwemu organowi tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca.

Rozdział VI

UZNAWANIE I WYKONYWANIE ORZECZEŃ SĄDOWYCH
W SPRAWACH CYWILNYCH

Artykuł 45

Warunki uznawania orzeczeń

Orzeczenia sądowe w sprawach cywilnych wydane na terytorium jednej z Umawiających się Stron podlegają uznaniu na terytorium drugiej Strony, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

- a) według prawa Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane, sąd tej Strony nie jest wyłącznie właściwy do osądzenia sprawy,
- b) strona przegrywająca brała udział w postępowaniu lub zawiadomienie zostało jej prawidłowo doręczone zgodnie z prawem Państwa, na którego terytorium orzeczenie zostało wydane,
- c) orzeczenie stało się prawomocne zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium zostało wydane,
- d) orzeczenie nie zawiera żadnego postanowienia, które naruszałoby suwerenność, bezpieczeństwo i nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym Państwa, w którym żąda się uznania,
- e) nie zostało wcześniej wydane prawomocne orzeczenie w tej samej sprawie przez sąd Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane,
- f) nie zostało wszczęte postępowanie w tej samej sprawie przed sądem Strony wezwanej wcześniej, aniżeli wszczęto postępowanie przed sądem, który wydał orzeczenie będące przedmiotem żądania o uznanie.

Artykuł 46

Niemożliwość uznania

Postanowień artykułu 45 nie stosuje się do orzeczeń w sprawach należących do wyłącznej jurysdykcji państwa trzeciego, zgodnie z umowami międzynarodowymi zawartymi przez obie Umawiające się Strony.

Artykuł 47

Wykonalność orzeczeń

Nadające się do wykonania w drodze egzekucji orzeczenia sądów jednej z Umawiających się Stron podlegają wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zachodzą warunki do ich uznania, przewidziane w artykule 45, i jeżeli orzeczenia podlegają wykonaniu w Państwie, w którym zostały wydane. Dotyczy to również prawomocnych wyroków sądów, uwzględniających powództwo cywilne w sprawach karnych.

Artykuł 48

Właściwość prawa

Postępowanie w sprawach o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczenia podlega prawu Państwa, w którym orzeczenie ma być uznane lub wykonane.

Artykuł 49

Forma wniosku

1. Do wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia sądowego należy dołączyć:

- a) uwierzytelniony odpis orzeczenia z uzasadnieniem,
- b) dokument urzędowy stwierdzający prawomocność orzeczenia, jeżeli nie wynika to z treści samego orzeczenia,
- c) w wypadku orzeczenia wydanego zaocznie, uwierzytelniony odpis oryginału doręczenia albo inny dokument stwierdzający, że pozwanemu prawidłowo dokonano doręczenia.

2. Do wniosku o wykonanie orzeczenia należy ponadto dołączyć dokument stwierdzający, że orzeczenie zostało zapatrzone w klauzulę wykonalności.

3. Do dokumentów wymienionych w ustępie 1 należy dołączyć tłumaczenie na język Strony wezwanej, uwierzytelnione przez tłumacza przysięgłego lub sąd, od którego pochodzi dokument.

Artykuł 50

Wykonalność ugód

1. Ugody zawarte przed sądami jednej z Umawiających się Stron, właściwymi w rozumieniu niniejszej umowy, są uznawane i wykonywane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli ugoda jest wykonalna w Państwie jej zawarcia i nie jest sprzeczna z porządkiem publicznym Umawiającej się Strony, na której terytorium ma być wykonana.

2. Do wniosku o uznanie i wykonanie ugody należy dołączyć uwierzytelniony odpis ugody i zaświadczenie sądu, przed którym ugoda została zawarta, stwierdzające, że ugoda ta ma moc tytułu wykonawczego.

Artykuł 51

Wykonalność aktów notarialnych

1. Akty notarialne, wykonalne na terytorium Umawiającej się Strony, w której zostały sporządzone, podlegają wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zgodnie z postępowaniem przewidzianym dla orzeczeń sądowych, o ile da się zastosować, z zastrzeżeniem że akt nie jest sprzeczny z porządkiem publicznym wezwanej Umawiającej się Strony.

2. Osoba zamierzająca ubiegać się o wykonanie aktu notarialnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony powinna przedstawić uwierzytelniony odpis aktu podpisany i opatrzony pieczęcią, a także zaświadczenie stwierdzające, że akt ten ma moc tytułu wykonawczego.

CZĘŚĆ TRZECIA

WYDANIE, PRZEWÓZ I INNE POSTANOWIENIA
W SPRAWACH KARNYCH

Rozdział I

WYDANIE OSÓB

Artykuł 52

Obowiązek wydania osób

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wzajemnie, stosownie do postanowień niniejszej umowy, wydawać sobie, na wniosek, osoby przebywające na ich terytorium w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub w celu wykonania kar.

2. Wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego następuje tylko z powodu przestępstw zagrożonych według prawa obu Umawiających się Stron karą pozbawie-

nia wolności, która jest zagrożona karą pozbawienia wolności powyżej 1 roku lub karą surowszą.

3. Wydanie w celu wykonania kary następuje tylko z powodu takich przestępstw, które podlegają karze według prawa obu Umawiających się Stron i jeżeli dana osoba została skazana na karę pozbawienia wolności powyżej sześciu miesięcy lub na karę surowszą.

Artykuł 53

Wydanie przy zbiegu przestępstw

Jeżeli wniosek o wydanie obejmuje kilka odrębnych przestępstw, z których każde według prawa obu Umawiających się Stron podlega karze pozbawienia wolności, lecz niektóre z nich nie odpowiadają warunkom przewidzianym w artykule 52 ustępach 2 i 3, Strona wezwana może wyrazić zgodę na wydanie również za te przestępstwa.

Odmowa wydania

Artykuł 54

Nie dokonuje się wydania obywateli Strony wezwanej ani osób, które korzystają na jej terytorium z prawa azylu.

Artykuł 55

Wniosku o wydanie nie uwzględnia się:

- a) jeżeli przestępstwo zostało popełnione na terytorium Strony wezwanej, w tym również na jej statku wodnym lub powietrznym, lub jeżeli podlega z innych przyczyn jurysdykcji Strony wezwanej i narusza jej ważne interesy,
- b) jeżeli przestępstwo zostało popełnione na terytorium państwa trzeciego, a prawo wezwanej Umawiającej się Strony nie dopuszcza ścigania za takie przestępstwo popełnione poza własnym terytorium.

Artykuł 56

1. Wniosku o wydanie nie uwzględnia się, jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, według prawa Strony wezwanej:

- a) mógłby zagrozić suwerenności, bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu tej Strony,
- b) stanowi wyłącznie naruszenie przepisów o daninach publicznych, monopolach, przepisów celnych, dewizowych, przepisów o reglamentacji towarów albo przepisów o handlu zagranicznym (skarbowe czyny karalne),
- c) podlega ściganiu z oskarżenia prywatnego.

2. Jednakże postanowienia ustępu poprzedzającego nie stanowią przeszkody w porozumieniu Umawiających się Stron co do udzielenia ekstradycji również za przestępstwa wymienione w ustępie 1 litera b) i c), w poszczególnych przypadkach.

Artykuł 57

1. Nie wyraża się zgody na wydanie:

- a) jeżeli osoba, której wydania się żąda, została na terytorium Strony wezwanej za ten sam czyn prawomocnie uznana za winną, niewinną lub gdy postępowanie przeciwko niej zostało prawomocnie umorzona, chyba że orzeczenie takie zapadło w wyniku braku jurysdykcji,
- b) jeżeli ściganie karne albo wykonanie kary uległo przedawnieniu według prawa Strony wzywającej lub Strony wezwanej.

2. Ponadto Strona wezwana może odmówić wydania, jeżeli wydania żąda się z powodu przestępstwa popełnionego na terytorium państwa trzeciego i wyrok został już wydany w tym państwie.

Artykuł 58

1. Jeżeli przeciwko osobie, której wydania zażądano, na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony jest prowadzone postępowanie karne lub jeżeli odbywa ona karę za inne przestępstwo, wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia albo darowania kary.

2. Jeżeli przewidziane w ustępie 1 odroczenie wydania mogłoby spowodować przedawnienie ścigania karnego lub przyczynić się do poważnego utrudnienia postępowania, to na uzasadniony wniosek można wydać czasowo osobę, której wydania zażądano.

3. Osoba wydana czasowo powinna być odesłana z powrotem niezwłocznie po dokonaniu czynności w sprawie karnej, dla których została wydana, a w każdym razie nie później niż przed upływem trzech miesięcy od dnia przekazania.

Artykuł 59

Ograniczenie ścigania karnego

1. Osoba wydana nie może być bez zgody Strony wezwanej ścigana ani nie można w stosunku do niej wykonać kary za inne przestępstwo popełnione przed wydaniem, oprócz tego, które było podstawą wydania, jak również nie można jej wydać państwu trzeciemu.

2. Zgoda ta nie jest wymagana w następujących przypadkach:

- a) jeżeli osoba wydana nie opuściła terytorium tej Umawiającej się Strony, której została wydana, w ciągu miesiąca od dnia zakończenia postępowania w sprawie, a w razie jej skazania — od dnia odbycia kary lub uwolnienia od kary. Do tego terminu nie wlicza się czasu, w którym osoba wydana bez własnej winy nie mogła opuścić terytorium Strony wzywającej,
- b) jeżeli osoba wydana po opuszczeniu terytorium Strony wzywającej następnie dobrowolnie tam powróciła.

Artykuł 60

Wniosek o wydanie

1. Do wniosku o wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego należy dołączyć uwierzytelniony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, opis okoliczności popełnienia przestępstwa, jak również tekst przepisu ustawy, według którego przestępstwo zostało zakwalifikowane. Jeżeli przestępstwo spowodowało szkodę majątkową, należy wskazać jej wysokość.

2. Do wniosku o wydanie w celu wykonania kary należy dołączyć uwierzytelniony odpis prawomocnego wyroku, jak również pełny tekst przepisu ustawy, według którego zakwalifikowano przestępstwo. Jeżeli skazany odbył już część kary, należy o tym zawiadomić.

3. Do wniosku dołącza się dane o obywatelstwie osoby, której wydania zażądano, a w miarę możliwości jej rysopis, dane o jej tożsamości, sytuacji osobistej i miejscu zamieszkania, jej fotografię i odciski palców.

4. Umawiająca się Strona, która żąda wydania, nie ma obowiązku dołączania do wniosku dowodów dotyczących czynu popełnionego przez osobę, której wydania zażądano.

Artykuł 61

Uzupełnienie informacji w przedmiocie wydania

Jeżeli wniosek o wydanie nie zawiera wszystkich niezbędnych danych, Strona wezwana może zażądać jego uzupełnienia. W tym celu może ona określić termin, który nie powinien przekraczać dwóch miesięcy, lecz który może być przedłużony o piętnaście dni z usprawiedliwionych przyczyn.

Artykuł 62

Tymczasowe aresztowanie w celu wydania

Po otrzymaniu wniosku o wydanie Strona wezwana powinna niezwłocznie, co należy, aby aresztować osobę, której wydania zażądano. Nie dotyczy to wypadków, gdy wydanie stosownie do niniejszej umowy nie może nastąpić.

Artykuł 63

Tymczasowe aresztowanie przed otrzymaniem wniosku o wydanie

1. Osoba, której wydania zażądano, może być tymczasowo aresztowana przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli o jej aresztowanie wnosi Strona wzywająca, zapewniając, że wydano nakaz aresztowania danej osoby lub że zapadł prawomocny wyrok skazujący albo inne orzeczenie sądu. Wniosek taki może być zgłoszony przy pomocy poczty, telegrafu lub innych środków przekazujących treść wniosku na piśmie.

2. Wyjątkowo, w nagłych wypadkach, właściwe organy Umawiających się Stron mogą tymczasowo aresztować osobę znajdującą się na ich terytorium nawet bez zgłoszenia takiego wniosku, jeżeli posiadają wiadomość, że dana osoba na terytorium drugiej Umawiającej się Strony popełniła przestępstwo uzasadniające wydanie.

3. O dniu tymczasowego aresztowania przewidzianego w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu należy niezwłocznie zawiadomić drugą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 64

Zwolnienie osoby tymczasowo aresztowanej

Osoba tymczasowo aresztowana stosownie do artykułu 62 lub 63 niniejszej umowy może być zwolniona, jeżeli wniosek o wydanie lub wniosek o uzupełnienie tego wniosku nie wpłynął w ciągu miesiąca, licząc od zawiadomienia drugiej Strony o aresztowaniu tej osoby. Termin ten może być przedłużony o dni piętnaście na podstawie uzasadnionego wniosku wzywającej Umawiającej się Strony.

Artykuł 65

Zawiadomienie o decyzji w przedmiocie wydania

1. Strona wezwana zawiadamia Stronę wzywającą o swojej decyzji w przedmiocie wydania.

2. W wypadku całkowitego lub częściowego nieuwzględnienia wniosku o wydanie zostanie przekazane Stronie wzywającej uzasadnienie decyzji.

3. W wypadku zgody na wydanie wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia wzywającą Umawiającą się Stronę o miejscu i czasie wydania. Jeżeli Strona wzywająca nie przejmie osoby, której się domagała, w chwili i w miejscu wskazanym przez Stronę wezwaną, i jeżeli nie zostanie zgłoszony wniosek o odroczenie przekazania, osoba ta zostanie zwolniona. W takim przypadku, jeżeli wniosek o wydanie zostanie ponowiony, można odmówić wydania.

4. Odroczenie przewidziane w ustępie 3 nie może być dłuższe niż jeden miesiąc.

Artykuł 66

Zbieg wniosków o wydanie

Jeżeli kilka państw zwraca się o wydanie tej samej osoby, Strona wezwana decyduje, któremu ze zgłoszonych wniosków należy dać pierwszeństwo, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności, a w szczególności wagę przestępstwa, miejsce jego popełnienia, obywatelstwo osoby, której wydania się żąda, możliwość dalszej ekstradycji między państwami ubiegającymi się o wydanie, jak również daty złożenia poszczególnych wniosków.

Artykuł 67

Ponowne wydanie

Jeżeli wydana osoba uchyli się od wymiaru sprawiedliwości i powróci na terytorium Strony wezwanej, podlega wydaniu na ponowny wniosek bez potrzeby przesyłania materiałów wymienionych w artykule 60 niniejszej umowy.

Artykuł 68

Wydanie przedmiotów

1. Przedmioty uzyskane przez sprawcę w wyniku przestępstwa, jak również wszelkie inne przedmioty, które mogą służyć w postępowaniu karnym jako dowody rzeczowe, powinny być wydane Stronie wzywającej nawet w takim wypadku, gdy wydanie sprawcy przestępstwa ze względu na jego śmierć lub z innych powodów jest niemożliwe. Przekazanie przedmiotów następuje za pokwitowaniem.

2. Strona wezwana może czasowo odroczyć wydanie przedmiotów, jeśli są one niezbędne w innym postępowaniu karnym.

3. Prawa osób trzecich do podlegających wydaniu przedmiotów pozostają nienaruszone. Przedmioty te po zakończeniu postępowania karnego podlegają zwróceniu Stronie, która je wydała, w terminie możliwie najkrótszym, w celu ich przekazania uprawnionym osobom.

4. Do wydawania przedmiotów stosownie do postanowień niniejszego artykułu nie mają zastosowania przepisy ograniczające przywóz i wywóz przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 69

Wydanie czasowe

1. Jeżeli wyniknie potrzeba przesłuchania w charakterze świadków osób pozbawionych wolności na terytorium drugiej Strony, organy wymienione w artykule 3 niniejszej umowy mogą zezwolić na doprowadzenie ich na terytorium Strony wzywającej, pod warunkiem że osoby te będą nadal pozbawione wolności i zostaną odesłane z powrotem w najkrótszym czasie po przesłuchaniu.

2. Jeżeli wyniknie potrzeba przesłuchania w charakterze świadków osób pozbawionych wolności na terytorium trzeciego państwa, organy wymienione w artykule 3 niniejszej umowy udzielą zezwolenia na przewóz tych osób przez terytorium swego państwa.

3. Postanowienia artykułu 13 niniejszej umowy stosuje się w wypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2.

Rozdział II

TRANZYT OSÓB I INNE POSTANOWIENIA W SPRAWACH KARNYCH

Artykuł 70

Tranzyt osób

1. Każda z Umawiających się Stron zezwoli na wniosek drugiej Umawiającej się Strony na przewóz przez swoje terytorium osób wydanych tej Stronie przez inne państwo. Umawiające się Strony nie mają tego obowiązku, jeśli stosownie do przepisów niniejszej umowy wydanie nie jest przewidziane.

2. Wniosek o przewóz powinien być zgłoszony w takim samym trybie, jak wniosek o wydanie.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron porozumiewają się w każdym przypadku co do sposobu, trasy i innych warunków przewozu.

Artykuł 71

Koszty wydania i tranzytu

Koszty związane z przygotowaniem wydania przestępców oraz przedmiotów, stosownie do postanowień niniejszej umowy, ponosi ta Umawiająca się Strona, na której terytorium koszty te powstały. Koszty przewozu obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 72

Informacja o następstwach wydania

Umawiające się Strony komunikują sobie wzajemnie wyniki postępowania karnego wobec wydanych osób. Na wniosek przekazują one sobie również odpis prawomocnego orzeczenia.

Artykuł 73

Tryb porozumiewania się

W sprawach dotyczących wydania Umawiające się Strony porozumiewają się w sposób wskazany w artykule 3 niniejszej umowy lub w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 74

Czas popełnienia przestępstwa

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przestępstw popełnionych po jej wejściu w życie. Jednakże Umawiające się Strony mogą zgodnie z własnym prawem zezwolić na wydanie również z powodu przestępstw popełnionych wcześniej.

Artykuł 75

Stosunek do umów wielostronnych

Umowa niniejsza nie narusza zobowiązań Strony wezwanej do wydania, które wynikają z wielostronnych umów międzynarodowych.

Rozdział III

PRZEJĘCIE ŚCIGANIA

Artykuł 76

Każda z Umawiających się Stron jest obowiązana, na wniosek drugiej Strony, ścigać zgodnie ze swoim prawem własnych obywateli, którzy popełnili przestępstwo na terytorium drugiej Strony.

Artykuł 77

1. W celu przejęcia ścigania karnego, stosownie do artykułu 76, Umawiająca się Strona, na której terytorium przestępstwo zostało popełnione, przekazuje drugiej Umawiającej się Stronie pisemny wniosek, który powinien zawierać następujące dane:

- oznaczenie organu wzywającego,
- określenie przestępstwa, w związku z którym złożono wniosek o wszczęcie postępowania, i możliwie szczegółowy opis czasu i miejsca przestępstwa,
- przepisy prawne Strony wzywającej, na których podstawie czyn uznany jest za przestępstwo,
- dokładne dane dotyczące tożsamości podejrzanego, jego obywatelstwa i miejsca zamieszkania lub pobytu, a w razie potrzeby — opis jego osoby.

Wniosek powinien być podpisany i opatrzony pieczęcią.

2. Do wniosku o wszczęcie postępowania załącza się uwierzytelnione odpisy akt postępowania przygotowawczego, jak również dowody rzeczowe znajdujące się w posiadaniu Strony wzywającej, przy których przekazywaniu stosuje się artykuł 68 ustęp 4 niniejszej umowy. Do akt postępowania przygotowawczego nie potrzeba dołączać tłumaczeń.

3. Strona wezwana zawiadamia Stronę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku i o wyniku postępowania karnego, a także przesyła odpis orzeczenia wydanego w sprawie.

Artykuł 78

Informacja o skazaniach

1. Umawiające się Strony będą sobie wzajemnie, raz w roku, przysyłać informacje o prawomocnych wyrokach skazujących obywateli drugiej Strony.

2. Umawiające się Strony, na żądanie, będą dostarczały sobie wzajemnie dla celów postępowania karnego dane o karalności osób zamieszkałych poprzednio na terytorium Strony wezwanej.

3. W wypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu Umawiające się Strony będą w miarę możliwości przysyłać również odciski palców osób skazanych.

Rozdział IV

PRZEKAZYWANIE OSÓB SKAZANYCH W CELU WYKONANIA KARY W PAŃSTWIE, KTÓREGO SĄ OBYWATELAMI

Artykuł 79

Warunki przekazywania

Obywatele jednej Umawiającej się Strony, skazani prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności na

terytorium drugiej Umawiającej się Strony, będą przekazywani za obopólną zgodą, na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie, Umawiającej się Stronie, której są obywatelami, w celu wykonywania kary na terytorium tej Strony. Przekazanie następuje, jeżeli osoba skazana wyraża na nie zgodę.

Artykuł 80

Wnioski i prośby dotyczące przekazywania

1. Przekazanie skazanego w celu wykonania kary następuje na wniosek Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, jeżeli druga Umawiająca się Strona zgadza się go przyjąć.

2. Umawiająca się Strona, której obywatel jest skazany, może zwrócić się do Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok, z prośbą o rozpatrzenie możliwości przekazania skazanego.

3. Skazany lub jego krewni mogą zwracać się do właściwych organów każdej z Umawiających się Stron z prośbą o wystąpienie z wnioskiem o przekazanie skazanego w celu wykonania kary. Właściwe organy Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok, zawiadomią skazanego o możliwości zwrócenia się z taką prośbą.

Artykuł 81

Wniosek o przekazanie skazanego

1. Z wnioskiem o przekazanie skazanego w celu wykonania kary właściwy organ Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, zwraca się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony. Wniosek sporządza się na piśmie, do którego dołącza się:

- a) uwierzytelniony odpis wyroku skazującego, a jeżeli został wydany, także odpis wyroku wyższej instancji, ze stwierdzeniem uprawomocnienia się wyroku,
- b) tekst przepisów ustawy karnej, na których podstawie wydano wyrok skazujący,
- c) dokumenty określające część kary odbytej przez skazanego oraz część kary podlegającej dalszemu wykonaniu, w przypadku gdy orzeczona kara została wykonana w części,
- d) dokument stwierdzający obywatelstwo skazanego,
- e) inne dokumenty, które właściwy organ Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, uzna za niezbędne.

2. Na wniosek właściwych organów Umawiającej się Strony, której obywatelem jest skazany, przekazuje się dodatkowe dane lub dokumenty.

Artykuł 82

Zawiadomienie o rozpatrzeniu wniosku

Właściwy organ wezwanej Umawiającej się Strony zawiadomi, w możliwie krótkim czasie, właściwy organ wzywającej Umawiającej się Strony o sposobie rozpatrzenia wniosku.

Artykuł 83

Przekazanie skazanego

W przypadku gdy wezwana Umawiająca się Strona wyraziła zgodę, właściwe organy Umawiających się Stron

ustalą w możliwie krótkim czasie miejsce, datę i tryb przekazania skazanego. Przekazanie następuje na terytorium Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący.

Artykuł 84

Prawo właściwe

1. Wykonanie kary, jej wymiar, darowanie całkowite lub częściowe albo zamiana na inną karę oraz usunięcie skutków prawnych skazania następuje zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, której skazany jest obywatelem.

2. Po przekazaniu skazanego amnestię stosuje się zgodnie z przepisami o amnestii wydanymi na terytorium jednej lub drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 85

Koszty przekazania

Koszty związane z przekazaniem skazanego ponosi ta Umawiająca się Strona, która wystąpiła z wnioskiem o przekazanie. Zawiadomienia o skazaniu nie uważa się za wniosek o przekazanie skazanego.

CZĘŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 86

Ewentualne rozbieżności dotyczące wykładni i stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 87

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie trzydziestego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Hanoi.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Na dowód czego pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie dnia 22 marca 1993 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, wietnamskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednako autentyczne. W przypadkach rozbieżności w interpretacji umowy tekst francuski przeważa.

Z upoważnienia
Prezydenta
Rzeczypospolitej
Polskiej:
J. Piątkowski

Z upoważnienia
Prezydenta
Socjalistycznej Republiki
Wietnamu:
Nguyen Dinh Loc

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
 — została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
 — jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
 — będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 października 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

290

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 stycznia 1995 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 22 marca 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 87 ustęp 1 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 22 marca 1993 r.,

nastąpiła w Hanoi dnia 19 grudnia 1994 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa wchodzi w życie dnia 18 stycznia 1995 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. I. Byczewski*

291

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wschodniej Republiki Urugwaju w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji,

sporządzona w Montevideo dnia 2 sierpnia 1991 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
 PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
 podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 sierpnia 1991 r. została sporządzona w Montevideo Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wschodniej Republiki Urugwaju w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wschodniej Republiki Urugwaju w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Wschodniej Republiki Urugwaju, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

dążąc do wzmocnienia współpracy gospodarczej między obu Państwami,

mając na celu stworzenie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

uznając, że popieranie i ochrona inwestycji w oparciu o niniejszą umowę może przyczynić się do ożywienia prywatnej przedsiębiorczości i do wzrostu dobrobytu obu krajów,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej umowy:

1. Określenie „inwestor” w odniesieniu do obydwu Umawiających się Stron oznacza: